

(א) וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמְלָאכִים סְדָמָה בְּעֶרֶב וַיָּלֹוט יִשְׁבֶּן בַּשְׁעַר סְדָם וַיָּקָרְאֶתְּ לֹוט וַיָּקָם לִקְרָאתֶם וַיַּשְׁפַּחוּ אֲפִים אֶרְצָה: וַיֹּאמֶר הָנֶה נָא אֱדֹנִי סִירּוֹ נָא אֶל בֵּית עֲבָדָכֶם וַיָּלֹנוּ וַיָּחֻזּוּ רְגֵלֵיכֶם וַיַּשְׁפְּמַתּוּ וַיַּלְכְּתּוּ לַדְרֶכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִּי בָּרוּךְ גָּלִין: וַיַּפְצַר בָּם מַאֲדָן וַיָּבֹאוּ אֶל בֵּיתוּ וַיַּעֲשֵׂה לָהֶם מִשְׁתָּה וּמְצֹות אֲפָה וַיִּאֲכִלוּ:

(1) רשות על בראשית פרק יט פסוק ג

ומצאות אפה - פסח היה

רש"י על שמות פרק א פסוק י

נתחכמה לו - לעם נתחכמה מה לעשות לו (ש"ר). ור"ד נתחכם למושיען של ישראל לדונם במים שכבר יביא מבול לעולם (והם לא הבינו שעיל כל העולם אינו מביא אבל הוא מביא על אומה אחת).

ג. שבוי גדי עיזים

ספר בראשית פרק כז

(ו) וַיֹּרֶבֶּקָה אִמְרָה אֶל יַעֲקֹב בְּנָה לִאמֶר הָנֶה שְׁמַעְתִּי אֶת אָבִיךָ מִדְבָּר אֶל עָשָׂו אֲחֵיךָ לְאָמָר: קָבֵיאָה לִי צַדְיקָה וְעָשָׂה לִי מַטָּעִים וְאֲכָלָה וְאֲבְרָכָה לְפָנֵי יְהוָה וְעַפְתָּה בְּנֵי שְׁמֹעַ בְּקָלִי לְאָשָׁר אָנָי מִצְוָה אַתָּה: לְהָנָא אֶל הַצָּאן וְהָחָה לִי מִשְׁם שְׁנֵי גְּדִי עָזִים טָבִים וְאָעָשָׂה אָתָם מַטָּעִים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהָב:

(2) רשות על בראשית פרק כז פסוק ט

שני גדי עזים - וכי שני גדי עזים היה מאכלו של יצחק אלא פסח היה האחד הקריב לפסחו והאחד עשה מטעמים. בפרק ידר"א:

ג. ריש ה' עימנו?

ספר שופטים פרק ו

(יג) וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ גָּדוֹן בַּי אֲדֹנִי וַיֹּשֶׁ בַּי יְהוָה יְדֹוד עַמְנוֹ וְלֹפֶת מִצְאָתָנוֹ כֹּל ذָאת וְאֵיהֶכְלָל גְּפַלָּתָנוֹ אֲשֶׁר סִפְרֹו לְנוּ אֶבֶותָנוֹ לִאמֶר הָלָא מִמְצָרִים הָעָלָנוֹ יְדֹוד וְעַפְתָּה נִטְשָׁנוֹ יְדֹוד וַיִּתְגִּינוֹ בְּכָפָר מִדְיָנוֹ: (יט) וְגָדוֹן בָּא וַיַּעֲשֶׂה גְּדִי עָזִים וַיַּאֲפַת קָמָח מִצּוֹת הַבְּשָׂר שֶׁם בְּפֶלַע וַיַּאֲמַר אֶל פְּתַת קָאָלה וַיַּגְשֵׁה: (כ) וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ מַלְאָה הָאֱלֹהִים קָח אֶת הַבְּשָׂר וְאֶת הַמִּצְוֹת וְהַנְּחָח אֶל הַפְּלָע הַלֹּז וְאֶת הַפְּרָק שְׁפּוֹךְ וַיַּעֲשֵׂה כֵּן:

(3) רשות שופטים פרק ו פסוק יג

ויש ה' עמנו - ואם יש ה' עמנו, למה מצאתנו וגוי. אשר ספרו לנו אבותינו - פסח היה, אמר לו: אםש הקרניABA את ההלל, ושמעתינו שהיה אומר (תהלים קיד א): בצתת ישראל ממצרים, ועתה נטשנו, אם צדיקים היו אבותינו, עשה לנו בזכותם, ואם רשעים היו, כשם שעשה להם נפלאותיו חنم כן יעשה לנו, ואיה כל נפלאותיו:

ד. מלך.

ויאמר שמואל אל שׁואל את שׁלח יְהוָה לְמַשְׁחָח לְמַלְךָ עַל עַמּוֹ עַל יִשְׂרָאֵל וְעַפְתָּה שְׁמֹעַ לְקוֹל דְּבָרֵי יְהוָה: כִּי אָמַר יְהוָה צְבָאֹת פְּקֻדָּתִי אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה עַמְלָק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שֶׁם לו בְּהַרְחָבָה בְּעַלְתוֹ מִמְצָרִים: עַפְתָּה לְהָדָה וְהַכִּתָּה אֶת עַמְלָק וְהַתְּרַמְּתָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לו וְלֹא תְּחִמֵּל עַלְיוֹ וְהַמְּתָה מְאִישׁ עַד אֲשֶׁר מַעַלְל וְעַד יוֹנֵק מַשּׁוֹר וְעַד חִמּוֹר: וַיַּשְׁמַע שׁוֹאֵל אֶת הַעַם וַיַּקְדַּם בְּפֶלַאים מְאַתִּים אֶלְף רְגֵל וְעַשְׂרֵת אֶלְפִים אֶת אִישׁ יְהוּדָה:

תרגום יובנתן על שמואל א פרק טו פסוק ד (ד) וכנה שואל ית עמא ומניינון באימרי פסח היה מאתן אלף גברא רגלי ועשרה אלף ית אנש יהודה: